

Liběšický Poutník

roč.21, č.25 19.6. 2022

19.6. Ne **Slavnost Těla a Krve Páně (Boží Tělo)**
Mše svatá v 10.00 v Liběšicích – s průvodem Božího Těla
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivicích

20.6. Po pondělí 12. týdne v mezidobí

21.6. Út památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka
Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci, v 15.00 v Liběšovicích

22.6. St středa 12. týdne v mezidobí

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích,
v 17.00 požehnání nové kapličky sv. Anny na Líčkově před domem č.p.127
se mší svatou na poděkování za 60 let života

23.6. Čt čtvrtek 12. týdne v mezidobí

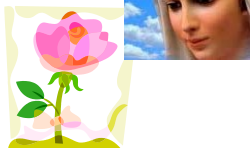
24.6. Pá **Slavnost Narození svatého Jana Křtitele**
- začíná nověna k Panně Marii Liběšické

Adorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích,
od 16.00 Poutníkův klub pro děti na faře v Liběšicích

25.6. So **výročí Panny Marie, Královny Míru**
Mše sv. v 18.00 v Liběšicích s nedělní platností
v 17.15 modlitba růžence s děkovnou pobožností
k Panně Marii na poděkování za 41 let její přítomnosti

26.6. Ne **Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova**
Mše svatá v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 ve Velké Černoci

- Letošní **Hlavní pout'** **Navštívení Panny Marie v Liběšicích** se koná v neděli **3. července**. Oslavíme **279 let** poutního místa v Liběšicích. Tento pátek začíná přípravná nověna před liběšickou poutí.
- V tomto týdnu si připomínáme už **41. výročí zjevení Panny Marie v Medžugorji**. Tato zjevení jsou mimořádným impulsem k duchovní obnově světa a také k jeho záchraně skrze výzvy k modlitbám a obětem za mír ve světě. Na poděkování Panně Marii se koná před výročím nověna modlitby růžence.
- V pátek **24. června od 17.00 v Lenešicích** oslaví pan arciděkan **P. Rudolf Prey**, dlouholetý děkan v Postoloprtech, **50 let kněžství**. Přítomen bude biskup Jan.
- V neděli **26. června** slaví **poutní slavnost sv. Petra a Pavla v Podbořanech**.

Poutníčkova

příloha
roč.21, č.25

Požehnání pro všechny farníky, přátele
naší farnosti a dobrodince **denně**
v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Eucharistií nás Ježíš sytí potřebnými věcmi s smyslem života

(Papež František, 19.6.2022)

V Itálii i v jiných zemích dnes slavíme slavnost Nejsvětějšího Těla a Krve Páně. Eucharistie, ustanovená při Poslední večeři, byla jakoby cílovým bodem cesty, kterou Ježíš předznamenal určitými znameními, zejména rozmnožením chlebě, o němž vypráví evangelium dnešní liturgie (srov. Lk 9,11b-17). Ježíš se stará o velký zástup, který za ním přišel, aby slyšel jeho slovo a byl vysvobozen od různých zlých věcí. Požehnal pět chlebů a dvě ryby, rozlámal je, učedníci rozdělili a "všichni se najedli" (Lk 9,17), říká evangelium. V eucharistii může každý zakusit tuto láskyplnou a konkrétní péči Pána. Kdo s vírou přijímá Tělo a Krev Kristovu, nejen jí, ale je nasycen. Jíst a být nasycen: to jsou dvě základní potřeby, které jsou uspokojeny v eucharistii.

Jíst. "Všichni jedli", píše svatý Lukáš. V podvečer učedníci radí Ježíšovi, aby propustil zástup a oni mohli jít hledat jídlo. Ale Mistr chce zajistit i toto: těm, kdo mu naslouchají, chce dát i jídlo. Zázrak chlebů a ryb se však neodehrává velkolepě, ale téměř zdrženlivě jako na svatební hostině v Káně: chlebě přibývá, jak jdou z ruky do ruky. Při jídle si zástup uvědomí, že Ježíš se o všechno postará. To je Pán přítomný v eucharistii: volá nás, abychom se stali občany nebe, ale zároveň bere ohled na cestu, kterou musíme vykonat zde na zemi. Když mám v brašně málo chleba, on to ví a stará se.

Někdy hrozí, že se eucharistie omezí na nejasnou, vzdálenou dimenzi, možná zářivou a provoněnou kadidlem, ale vzdálenou od problémů každodenního života. Ve skutečnosti si Pán bere k srdci všechny naše potřeby, počínaje těmi nejzákladnějšími. A chce dát příklad učedníkům, když říká: "Vy sami jim dejte najíst" (v. 13), těm lidem, kteří ho během dne poslouchali. Naše eucharistická adorace nachází své potvrzení, když se staráme o své bližní, jako to dělá Ježíš: kolem nás je hlad po jídle, ale také po společnosti, je hlad po útěše, po přátelství, po dobré náladě, je hlad po pozornosti, je hlad po evangelizaci. To nacházíme v eucharistickém chlebu: Kristovu pozornost k našim potřebám a výzvu, abychom totéž dělali i pro lidi kolem nás. Musíme jíst a dávat najíst.

Kromě jídla však nesmí chybět pocit nasycení. Zástup byl nasycen hojností jídla a také radostí a úžasem z toho, že ho dostal od Ježíše! Jistě potřebujeme jíst, ale potřebujeme být také nasyceni, to znamená vědět, že se nám dostává potavy z lásky. V Kristově Těle a Krvi nacházíme jeho přítomnost, jeho život darovaný za každého z nás. Nedává nám jen pomoc, abychom mohli jít dál, ale dává nám sám sebe: stává se naším společníkem na cestách, vstupuje do našich záležitostí, navštěvuje naše osamocení, obnovuje smysl a entusiasmus. To nás sytí, když Pán dává smysl našemu životu, našim nejasnostem, našim pochybnostem, ale On vidí smysl a tento smysl, který nám Pán dává, nás sytí, dává nám to "víc", které všichni hledáme: totiž přítomnost Pána! V jeho přítomnosti se totiž náš život mění: bez něj by byl opravdu šedivý. Když se klaníme Kristovu Tělu a Krvi, prosme ho srdcem: "Pane, dej mi chléb vezdejší, abych mohl přežít, Pane, nasyť mě svou přítomností!"

Kéž nás Panna Maria naučí klanět se živému Ježíši v eucharistii a sdílet ho s bratry a sestrami.